

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво време

БЕОГРАД, СУБОТА, 4 ДЕЦЕМБРА 1943

Уредништво и администрација

Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресак» за про-
дају новина и часописа, Београд.
Влајковићева 8.Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.— годишње 240
динара.

БРОЈ 106 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

„Брза брзина“

Војник: — Ајде с нама у Рим.
Пуж: — А, не, хвала, нама се жури!

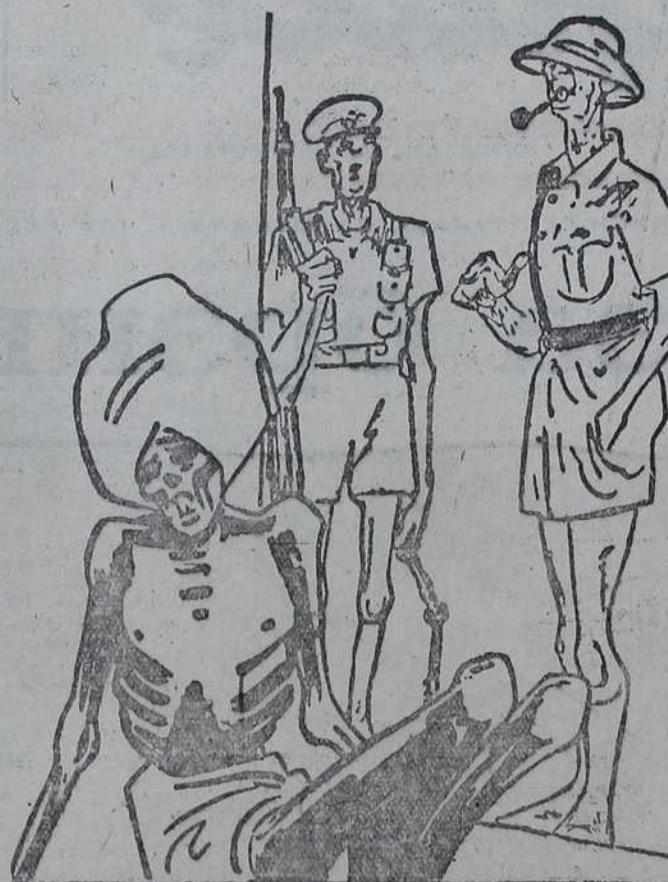
СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ЧИМ КРЕНУ СА МРТВЕ ТАЧКЕ - ОДМАХ ПОЈЕ НАОПАЧКЕ

Пета је година овог тешког рата
Миру и спокојству затворена врата
А Радио Лондон још пре две године
Дао обећања да ће да нас збрине
И причао бајке о војсци и флоти
Ал' у првима он се и данас срамоти
И баш ових дана, на домак Балкана
Опет је енглеска закукала нана
Отеше им Немци све острвске базе
Мануше се борбе материне мазе
Јер они се храбро и јуначки бију
Преко туђих леђа или на радију
Бадољом им врата отворио широм
Могли су југ цео покрити шеширом
А кад тамо ништа, тапкају уместу
Траже вељда асфалт и «слободну цесту»
Све им нешто смета, ко проклетство виле
Када напред пођу ко пужеви миље
А кад се зато туђој неволи веселе
За најмањи успех хвале се на англо
А сада им смета неки поток Сандро.

Ко ископа рупу, туђем злу се нада
На крају, обично, сам у њу упада
То се сад дешава и другу Стаљину
Који се налази у последњем чину
Спремао је хаос, беду на све стране
Измислио чак и неке партизане
Хтео да сеји због европске свађе
Ал' опуја ратна сад и њега снађе
Спремао је војску да Европу плави

ЕНГЛЕСКА КОЛОНИЈАЛНА АДМИНИСТРАЦИЈА

— Ерзо, док овај нитков још није умро од глади, дајте му 25 батница зато што овако јавно својим гладовањем демонстрира против Британије!

Ал' бујица ратна сву му силу смлави
С највећим напором, уз помоћ ортака
На источном фронту бесно се бацају
И у место целу да плави Европу
У држави својој он стопу по стопу
Крварећи стално и цвилећ у Кремљу
Не може ни своју д' ослободи земљу
Ни десети део није још постигнут
Англосаксонци га раде на индиго
И док троши снагу, они декламују
Не бију се нигде — само кибицују
Иако је свиреп, наоружан, жилав
Већ му спаса нема — куснули му пилав.

Далеко, далеко, преко многих мора
На Рузвелтов понос настала је пора
И његова флота са којом се дичи
Сад само на гробље и на пустош личи
Јапанци јављају да ваздушна флота
Носаче и многе крстарице смота
А без мачне флоте, офаџиве нема
Зато на острву и Мак-Артур дрема
Час му смета жега, а час морски ветар
Напредује брзо, час стопу, час метар
Зато обећава — ако се не шали
Да ће за сто лета Јапан да стровали
Ко поживи толко, доживеће можда
Да Јенија види ко малајског војвода
Ал по свему судећи ово покољење
Неће доживети такво остварење.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

БЕЛА ВРАНА

Лондонски часопис «Статистик» појављује се у улози беле вране својом констатацијом да је велика лудост када се већ сада праве планови о послератном уређењу Европе. Овакве и сличне фантазије, које се раде на поттицају Рузвелта само опијају савезнике и приказују као да је рат већ добијен.

Док Нокс мучи на Пацифику, јер му Јапанци потапају бродове као чамце, Рузвелт загњује главу у песак као афрички ној,

ПО МОСКОВСКОМ РЕЦЕПТУ

Енглески комунистички лист «Дејли Воркер» почeo је да диктира и одређује ко ће бити министар, а ко неће. Ово је сасвим у духу савезничке солидарности према — Коминтерни.

ЦАБЕ МУКЕ

Лондон, децембра. — Штаб генерала Ајзенхауера саопштава да су англо-британске трупе после огромних напора подигли мостове преко реке Сандро али сада не знају шта да раде пошто је у овом потоку вода — пресушила.

СВЕ ПО СТАРОМ

Према вестима »Њујорк Таймса« узима у Америци црна берза огромне сразмере. Као у доба прохибиције, када су «булдегери» трговали алкохолом, тако су и сада

организације гангстерса узели у своје руке трговину меса, шећера и кафе. Нарочито месо је најмилији артикел. У самом Њујорку доноси овај трговина црне берзе чист приход од 3,5 милиона долара — недељно. Власти су немоћне према овим гангстерским удружењима, пошто гангстери дају највеће прилоге за партиску касу.

Другим речима: Ништа ново у Америци.

ЗА СВАКИ СЛУЧАЈ

Москва, децембра. — Пошто очекивани продор није успео

на једном месту Источног фронта, Москва већ јавља да рђаво време омета операције. Није рђаво имати изговор у резерви.

НИЈЕ ИМ ДУЖНОСТ

Калкута, децембра. — После енглеског савезника глади, појавио се у Бенгалији и љови енглески помагач-колера. До сада је умрло свега 60.000 људи.

За ову несретну нису крви Енглези, него Јапанци пошто је њихова дужност била да се брину о здрављу Индије. Дужност Енглеса је само да се брину за своје џепове.

ВУНА КИЋО!

Лондон, децембра. — Пошто очекују реванш за своје нападе на Немачку, Енглези се узврдали па њихова штампа вели да ће Лондон, можда, бити уништен. Изгледа да им је мало вруће.

БАКСУЗ-ЛАЂЕ

Вашингтон, децембра. — Америчка ратна индустрија ради даноноћно на производњи ратних лађа, нарочито носача авиона. Али чим се сагради носач авиона одмах га потопе непријатељи. Сада су решили да носаче више не граде јер су то баксуз бродови.

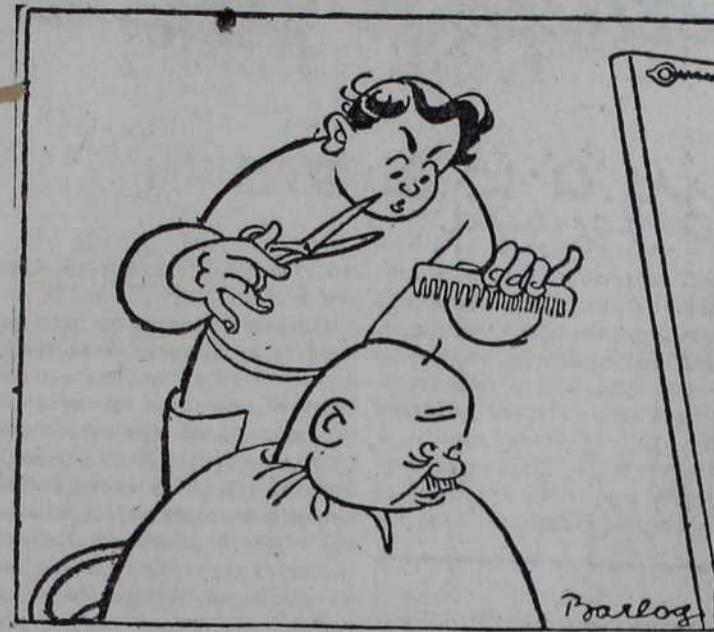
Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.

Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ЛУЧА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

— Заробљеништво је ипак боље од совјетске «сл ободе».

НАРОДНЕ ПЕСМЕ У СЛИЦИ

Јесен стине...

ЧУЗ
и
шабреко
ЦУЖ

ИЗ ЈЕДНОГ ПИСМА

Шаљем ти једну своју најновију слику. Мајстор ме савршено добро израдио, али каже да ми очи нису добро испале, па ћемо морати да поновимо позу у суботу, кад не буде било посете у атељеу...

САВРЕМЕНО

Појео сам и спаваћу собу и трпезарију и кујну и... све што се у кући затекло.
— Несрећниче, па ти си неки нови. Пера-ждер? Како си могао све то прогутати?
— Па уситнио сам у: брашно, масти, кромпир, лук и т. д.

Рапорт Аце спекуланта

Сама чуда на том свету
Као муња на магнету
Ко од муње буде бржи
Може разум да одржи

*
Ако није те близине
Стигне да од чуда зиње
Таман уста он да склопи
Већ га друго чудо шопи

*
Ја видим без телескопа
Ко другоме јаму копа
А тим спортом сви се баве
Свуда само рупе праве

*
На све стране рупе, манте
За несрћне спекуланте
Они дрхте сви од страха
Због ужасних параграфа

*
Ако ти је кеса пунा
Онда бато креч и вуна

А када ти кеса празна
По глави те лупи казна

*
Али ваљда због ризика
Сад тргује сва публика
А то за нас кризу значи
Понестали потрошачи

*
Опет нека је Богу хвала
Мени тазе паре пала
Година је била родна
На све стране роба згодна

*
Па послови нису лоши
Навико је свет да троши
Па купује све од реда
Паре даје а не гледа

*
Не сме човек да се жали
Јер се лако сад подвали
Много послса, мало рада
На све стране паре пада

ОД НЕДЕЉЕ ДО ЈАДНОДЕЉА

НЕДЕЉА, 28 новембра

Чиста кафана
Мокса

У кафани седи по-веће друштво и сви пију кафу. То је због газда Душка, који је трезвењак, па не да капаје алкохола у своме

друштву. А он обично плаћа па му људи угђају. Мира рентијер седи за засебним столом и стално нешто добацује.

— Немо бре да сметаш већ шљемај ту ракичину — подвикну му газда Душко. Од ракије не-ћеш видети вајде!

— Вала ја сам видео зато је и пијем — одговара Мира и враћају келнеру: „Још једну горку!“

— Како ти је ракија могла до-вешти вајду? — чуди се Тоза фармацјат.

— Па ето како! Да мој данашњи таст Сотир није био пијан као мајка никад ми не би дао своју кћер и ја бих и данас био фацирани глумац а овако сам газда — одговори Мира и истре-се полић.

ПОНЕДЕЉАК, 29 новембра

— Ју, што су ови просјаци безобразни, жали ми се на пијаци госта Стевка, лепа удо-вица са мансарде преко пута.

— Шта је било, по Богу? — питам ја са учешћем а она и исприча:

— Идем малопре улицом а једна баба засела и богоради: У-делите мени белној... Застанем и погледам у ташну а тамо само хиљадарка.

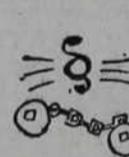
— Немам сестро ситно. Имам само једну хиљадарку, велим ја. И замислите шта ми она каже.

— Шта?

— Вели, доста ми је за данас јер петком иде слабо посао-Бе-зобразница. Хиљадарку дневно!

— Па није лапо просити го-спо Стевка. Ви сигурно не би ни за три чучали у блату цео дан — велим ја да је умирим а она само љутито окрете леђа.

УТОРАК, 30 новембра

Мој пријатељ Славко, судија, прича ми за један случај из своје праксе који му се јутрос догодио.

Дошао ја тачно у осам — почeo оп — и претурам по актима па видим да један шустер одговара што је тукао своју жену. Наредих момку да доведе оптуженог.

Уђе један старији човек, скромно обучен. Прочитах му тужбу и упитах да ли је разумео.

— Јесам — вели он.

— Па зар те није срамота — корим га ја — да тучеш своју жену и то на спавању.

— Видо би ја вас г. судија да ли би смели пред мојом Гином да зинете кад је будца. Ома осле-да гађа са калупом па све у ци-менту...

СРЕДА, 1 децембра

Отишао ја у једно оближње место да купим ћурку за славу. Пуно Београђана у возу а исто тако и на пијаци па ми из-гледа да сам на неком београдском тргу. Ту сретох и госпа Ви-ду, моју комшију и она се за-дели за мене па не миче.

— Бар ћете ми помоћи да у-ћем у воз — вели она. Стигосмо и до места где се продаје живина и она узе да погађа један пар ћурана. Загледала их са свих страна, отварала кљунове, ширила крила и најзад упита шта стају. Једна старија сељанка рече цену.

— Ју, то је папрено — узвикну Вида, — може ли јевтиније?

— Ни гроша — одговара сељанка и хоће да узме ћурке, али госпа Вида не попушта.

— А да ли су младе?
— Вала када си дошла биле су младе али док се нагодимо о-стареће сигурно — подвикну јој сељанка и оте ћурке.

ЧЕТВРТАК, 2 децембра

Сретнем на улици господин Вито, адвокат и маторог момка, који је го-динама становаш код једне успијуше у Савамали.

Срдечно га поздравих и упитах:
— Како сте г. Вито? Шта ра-дите?

— Добро сам! Хвала на питању:

— А како је ваша газдариза?
— Одлично! Удала се ових да-на!

— Удала се! — узвикну ја. Хвала Богу. А за кога се удала та вештица?

— За мене — одговара Вита тихо.

Ја киднух, без поздрава, про-клињући своју брзоплегост...

СУБОТА, 4 децембра

Данаас Ваведење па одем у цркву. Таман да се саг-нем да упалим све ту када ме неко дирну по раме-ну. Окренем се а предамном Сава бивши адвокат, маторна пијаница и шворцер.

— Дај ми богати хиљадарку на зајам Идем на једну славу па ми треба за цвеће.

Ја се наљутих.

— Докле ћеш богати ти са тим пумпањем Шта би ти радио да си милионер.

— Море ја бих лако али шта би милионер радио да је на мом месту — одговори Сава.

Видех да ми нема спаса па ис-повртах хиљадарку сигуран да је више нећу видети.

ПЕТАК, 3 децембра

У једном друству, где се ја случајно затекох, повео се разговор о браку. Чула су разна мишљења па између осталог Та са галантериста каже:

— Море у браку је опет бо-ље. Погледај сваког маторог

Софистиче
БОЛЬЕ

Софистички ештетрам

Када дођу старе мане
Не помаже чак ни Бане
Све иде на зор!
За футбалске многе звезде
Треба да се траже жљезде
И ту лежи чврт!

Ж

ШТИМОВАНО

Б.С.К. је победио С.К. 13 са 1:0 а то је таман толико као ква-сац порасте интересовање за и-дућу утакмицу а исто тако и да бело-црвени падну на дно та-беле.

Ж

ЗБОГ ФИРМЕ

„Вител“ је почeo да макља све од реда пошто сматра да је крај-ње време да не брука фирмум. Али зато се Обилић осрамоти. Али није ни чудо. Оматорно је.

Ж

БОЉИ ВЕЦА НЕГО БАНЕ

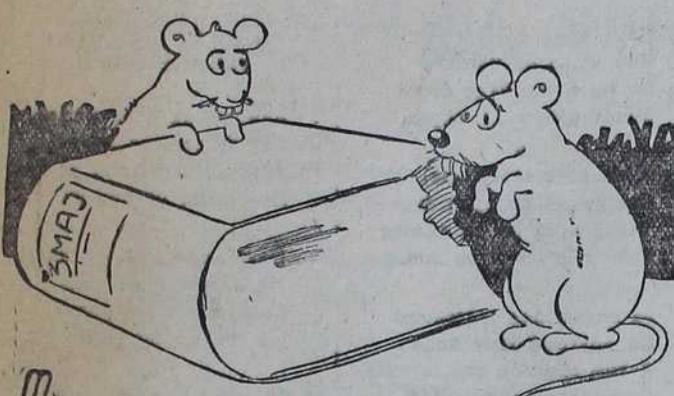
„Јединство“ је победило „Слогу“ са 6:2. То је како се „зелени“ хвале, резултат чика Вецине школе који није струч-њак само за коњарство већ и за футбал.

ТО СУ НАУМИЛИ

— А када се чика Аца умири разбићемо му и други прозор!

Гурманска посла

— Ах, драга моја, ти увек једеш само добру лентиру.

КАДА ЖЕНА ХОЋЕ НЕШТО ДА САЗНА

— Вера, рече Миле дрхтећи:

Вера, смем ли се надати?

Вера га погледа сетно.

То се могло само мени десити, одговори она, само мени. Миле ми је симпатичан, а Бора ми је близак срцу. Или ми је Миле близак срцу, а Бора симпатичан? Ни сама не знам. Само толико знам да незнам, за којег од њих двојице да се удам.

— На шта Ви мислите, Вера? запита Миле, који је чекао на одговор. — Ви мислите на Бору, зар не?

— Можда! одговара Вера, кад се тргla из својих сањарија, а можда и на Вас.

— Бора је мој пријатељ. Вама ће, свакако, бити непријатно ако иза његових леђа...

— Сваки је себи најближи. Али, без обзира на све то, ваша је дужност да ми све кажете, ако ме збила волите!

— Бора ће то све да измени. — Како да нађем решење, Миле?

— Верујте ми Бора је себичњак! — А када ми сада све то причате, јели ти без егоизма?

— Треба да знате да је он још и велика циција.

Вера погледа Милета сумњиво.

— Ох, ја нисам то још приметила на Бори. Баш напретив...

— Он ће се чувати да то прими. Али у његовом приватном животу, између његова четири зида, ту када бисте ви могли погледати...

— Не могу то да верујем.

— Када буде прекрасно, ви ћете ми дати за право, Вера.

Ако он сада игра улогу пажљивог човека, после ће да се покаже у правој боји.

— Хтела бих о томе да се уверим!

— Вера, рече Миле зачучено, зар због једног експеримента да се удеате?

— Умирите се, Миле, тако далеко моја радозналост неће ићи, смојала се Вера.

— Па како ћете да...

— То ви оставите мени. А ако се покаже да сте истину говорили...

— Тада...

Тада, Мила — тада — ево моје руке!

После осам дана дође Миле код Вере, која му доста хладно приђе са загонетним осмеком на уснама и рече:

— Миле, ви ћете зинути од муда.

— По чему! запита Миле забринuto.

— Бора је затражио моју руку. Ја сам га замолила за кратак рок да размислим, а прекијуче сам му писала да примам његову понуду.

— Вера! узвину Миле, — и зато сте ме звали да ми то кажете?

— Тако је. Јер Бора припада прошlosti. Он је прави циција. Ви сте имали право, када сте рекли да је он један бедан циција. О томе сам се уверила.

— Уверила? Миле упре чежњив поглед у Веру и наслеја се слатко.

— Ви би хтели да знате како сам то увесила?

— Ето, писмо са позитивним одговором послала сам намерно недовољно маркирано и — то писмо вратило ми се натраг са примедбом: «Адресант одбија да прими». — Верујете ли ми сада да умем да дознам оно што ме интересује.

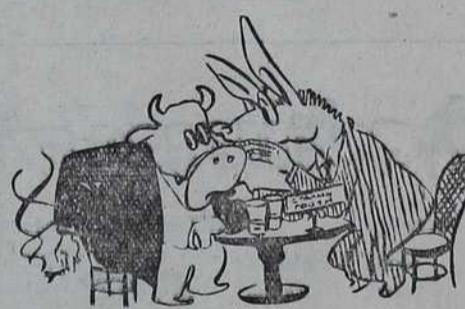
Зима вам је чудно доба године. Или дува кошава, или је нека лапавица или пак поледица. Просто човек не зна шта је горе. Када дуне кошава она однесе многе наде и прогнозе, поквари комбинације и направи прави дармар. Када је лапавица проша, то однага — стручно се зове пуштају чипеле и каљаче, власници крајевима се же се карактери и трули поштезе. Али је најгоре када је клизишица. Она падају људи као зреле крушке исваки чај се по неко изврне. Што је најгоре не падају људи што се сами оклизви већ што им други подметну ногу. То подметање ноге — и дармар. Када је лапавица проша, то однага — стручно се зове каљаче, власници крајевима се зове чарлама. Зато се врло често чује: „Уф, ала сам му удалио чарламу“.

Чудновато је само то што се жене боље држе на клизишици. За њих је криза пролеће и лето. Она се сваки час по нека окупљају и падне али зато зими скоро и не падају. Ваљда су зимљиве па избегавају промају. Опште је познато да зима прија сајми печеници и дамама. Промрзе се па се укрути а после сајмо крцка под зубима. До душе и лети нека науак-баба крцка под зубима, а многи се несретник и загрди, ал то су изузетци.

Опет ме моја проклета навика да пишем о таштама одведе на другу страну и ја заборавих шта сам хтео да пишем. ха, сетио сам се! О клизању. Дакле, на клизишици имаје еколошко врсти падова као што има и неколико клизишица. Најчешћи су они и најлакши падови на брачној клизишици. Они су и најлакши. Ту падају подједнако лица оба пола само женама тај пад ништа не шкоди а мушкарци се често угрујају. Исто тако су чести падови на трговачкој клизишици али су последице беопасне по живот, па се чеп може да поцепа. Није реалан случај да некоме ударе и по два калпиша. Један у браку а други у трговини.

Има падова и у уметности, каријери итд., па није ништа чудно ако неко падне са коња на магарца. Најтежи су падови на леду коњуктуре јер ту се човек зајури у жељи да ухвати што боље место па кад му ударе калпши он падне из виса и врло често изгуби и главу. Зато треба избегавати ову врсту клизишице као и сваку већу низбрдицу јер ту је сигурно да ће се наћи комшија који ће да удари калпши. Клизишица је ћавоља ствар...

Нафанска стратегија

— Ја ти кажем да је то тачно. Чуо сам из сигурних извора. Колумбија је објавила рат, само се то крије из војно-стратегијских разлога. Питај ти мене, ја ћу ти све казати. Али немој ником да причаш. То је тајна.

— Знаш код тебе је увек прави извор вести, А ко ти јавља те вести?

— Никад ја не читам новине. Лажу, све лажу, од почетка до краја. Зато ја све вести дознајем од мого пријатеља Раке. Он је сила, све зна и то све тачно у длаку.

— Знам, тачна је та вест.

— Откуд знаш? Зер си већ чуо?

— Па читао сам јутро у новинама!

(Агенција „Миломије“)

Ускоро: ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ

Остала навика

— Зашто овај господин Минић застаје на сваком углу!

— Недавно је имао једног пса кога је свакодневно изводио у шетњу.

Разни

ДЕТЕ XX ВЕКА

— Зашто си ти тако узбуђен Милане — пита син оца.

— Имао сам једно објашњење са твојом женом — одговара син, коме је тек пет година.

У БЕРБЕРНИЦИ

— Мајсторе! Зар шеѓрт да ме брије?

— Не бојте се, неће вас посећи, ја ћам му дао туп бријач.

ЗАШТО БЛАГАЈНИК НИЈЕ ДОШАО НА ДУЖНОСТ

— Шта! Благајник се карта уместо да је на послугу...

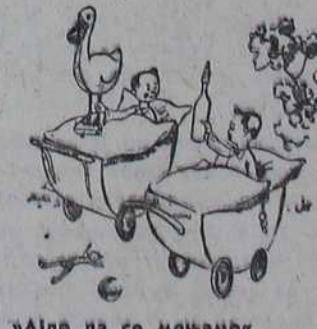
— Да, господине шефе... То му је последња нада да ће успети да постигне равнотежу у каси.

САМО ПОСЛОВНО

Неко је запитао Вујића: „У каквим сте односима са породицом Петровић?“

— Сасвим пословним — оженио сам се најстаријом ћерком.

У ВРЕМЕНУ ТРАМПЕ

„Ајде да се мењамо!“

наши џајеви

Писмо малог Ђорђије

јуче сам бијо код маме у физиту. Она је сад гувернанта код код једног доктора постојеци да цика. Целе отиско на плинудан лад. Јелбо су га уфатили да у кафани плодаје јаја у ладно време. Када је цео свет запослен, јој. Како се отлазила као папчики мајола а ја је питам оце ли да се блети куци она само Плаче и казе да се каје ал тата неце доности а јој казем да се не блине ја цу дуледим ствал само мола да плати Јелбо нисам луд да хадим цабе. Кад се сад све наплачује најочито ове интелигенције.

после сам Иса код тетка беле и она ми дала ињадалку да јавим цика. Зики да је теша Паја онај Велики ћилијум јелбо и код тате стала све спекулације а цу дузмем од Цика паје још две светог Ђорђа када му казем за цика Сику јелбо. То се зове дупло везано и тако цео свет лади. Па молам и ја јелбо. Це да ме убије конкуренција само ме. Ова школа поједе уврди неке испите а Ту це теско да лади протекција а ја Не знам ништа већ је ласпост па сам Плодо књиге код антиквара јелбо ме неце калта цео месец бас јуче ми

*

ЈОШ И ТО

Један ћелави господин долази у дрогерију и пита:

— Желео бих неко средство за растење косе. Само бих веома желео да ми дате нешто што си-турно и брзо делује.

— Молим, господине, бићете услужени, решите нам само какву боју косе желите.

*

ОСЕЋЉИВИ ВАТРОГАСАЦ

— Кад је отворио врата моје добре, обузела да је толика врућина да се одмах онесвешти... .

— И ти дозвољаваш да све могуће сортне лажи товаре на твој рачун?

— А шта ме брига! Могу да лажу колико хоће, главно да не говоре истину...

*

ПРВА ОДБРАНА

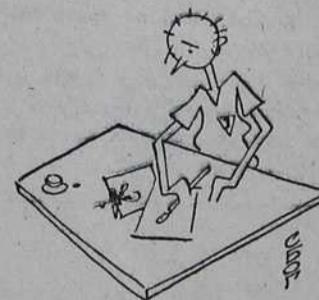
Млади адвокат држи свој први говор. Он је отпочео: „Мој несрећни клијенте...“ и овде запне. С Муком поче он изнова: „Мој несрећни клијенте...“. Никако није могао да савлада узбуђење уздахну и поче по трећи пут: „Мој несрећни клијенте...“. И опет му је глас откацао. Тада узе реч судија, рекавши миријам тоном: „Господине заступниче! Терјајте само и даље мирно са вашим говорбом! До сада је суд са свим вашег мишљења.“

*

АФРИЧКЕ АТРАКЦИЈЕ

Речи ми мали, шта је највећа атракција у вашој земљи?

— За Црнце туристи, а за туристе Црнци.

Нова занимљава мондена

Када нема цигарета добри су и пикавци

КРАЉ МИЛАН И ОПКЛАДА

Једном краљ Милан штетао је да са Ваше цигарете запалим своју?

— Је ли опклада? пита Краљ.

— Јесте Величанство!

— У колико?

— Дукат!

— Ево ватре, а ево ти још два бада насељи!

дукат за смелост, јуначе! рече

— Величанство, је ли слобод- му весело Краљ.

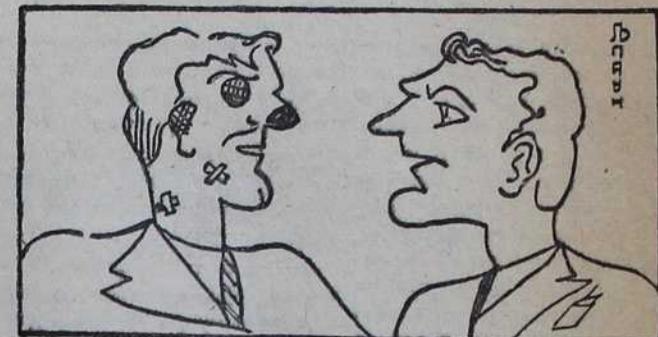
беше некад

Пре оног светског рата сеоски претседници општина нису били на форми ових наших данашњих претседника сеоских општина.

Прича се, да је у Бадњевцу био неки добричина претседник који је, чувши како ћата сабира књигу приреза:

— Осам и четири јесу дванаес, два пишем, десет задржавам, — дрекну на ћату љутито:

— Чу ли ти, дијете! Нисмо се погодили тако, славе ми! Реко-смо да поделимо прирез, неко, братски, поштено: пола теби, пола мени, а ти велиш: десет задржавам. Не мож то тако, не-гђ дај пет мени а пет теби, до-ста ти је!

— Какве су ти то модрице по лицу!

— Сећаш ли се оне црнке, за коју си ми говорио да је удовица!

— Па!

— Па она није удовица!

Раварјови друживљаји

Равајло оре...

Јопет сам се намучио сове се-ништа а сад када не радим Пљу-лачке работе јербо сам се оду-шијо од тежак посао па сад иде а моја милунка нек вета неку Понајлак а пос му Његов и јес Ревену и свезу а будала ће се тежко залепио се она муль и лако нађе па ће Дизоре Њиву и блато за опанке па једва мицаш посеје пшеницу и Ја ћу да до-а мора да се Оре јербо била она суши па земља ко камен а мора да се сеје Па мука живи и Ја се чудим како ови геаџи иду по оно блато. и моја милунка Неће да иде на Њиву па ми каже До-ста си бре залудничијо по меане и јуријо београчке врајле а ме-не ископаше очи сове краве и мужу и Сад равајло ајд ти мало на Њиву и гледај шта ћеш а ја ћу лечка да одморим коске а ја видок моје добројтро па упрег-нем Сивоњу и Мургоњу и ајс ајс одемо на Њиву и Тамокана изорем прву бразду ал бре заб-ну руке и ја се Већ попишманих што сам упрегнё волова на овај кијамет ал јопет немам куд па Ајс ајс изорем до подне пола Њиве и онда се врнем код Анђе удовице на једну љуту и тунака зацакамо па ме и мрак уфати а моја милунка веднула да ме нема па запуца по село и тако ме треви код Анђе и њи се две Почунаше а ја уфатим маглу и Дунем за београд јербо ти је то понајвећа бора у коју кад се за-вучеш нико не може да те нађе и вође у београду ја почнем да орем Калдрму и да Виш много лакше му испадне и тако по-згодније оно Јес да му се скупље вата ал куј те пита за паре

нагазијо сам на једну тако вир-гасту и није сраскида па одок сњом на квартиль и тунака се Одомаћих и Док ми трају паре нећу дидем на село нек оре Кој оће ја вала јок јербо сам се одучијо од мотику и грабуљу а није право Да ви кажем и опанак ме гилиће и зато оку достанем во-Ђекарце и дуживам кад ми дзо бог а кој мора нека ради јербо Сам се ја дosta нарадијо и Јопет

*

КО ЈЕ НАСЕО

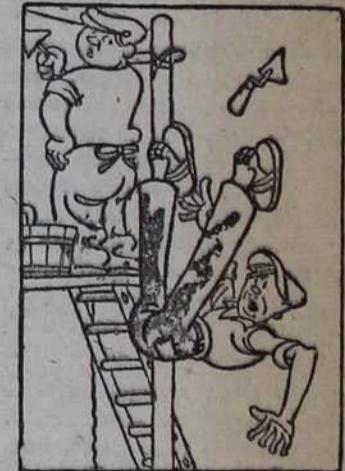
— Речите ми, господине, која је ово грозна жене?

— То је моја супруга. Алла сте

дукат за смелост, јуначе! рече

— Насели сте ви, господине, а не ја!

ПОСАО ЈЕ ПОСАО

— Када се вратиш донеси ми чекић.

*

Љубав на други поглед

— Изненадила ме је веридба инжењера Томића. Је ли то би-ла љубав на први поглед?

— Не! На други поглед... Кад ју је угледао први пут, још

зад он опази неку бубу на ле-ђима господиће, па рече:

— Господиће, имате једну же-вотињицу иза себе.

— О, извините господине, од-говори господића тргнувши се, нисам вас приметија!

КИШОБРАН...

— Баш се ти нека замлата —
тако је почела своју јутарњу вакулу госпа Јела, која је свог треног мужа, господин Тома, дрслила да је, што но кажу, јео из руке. Али је зато г. Тома, који је био начелник у једном надлежству, писао чиновницима крај на памук. Зато су га звали «Паук», јер је он уживао да уврбира чиновника када задрема за столом или када чита новине. А већ за тачност долажења на дужност, он је био прави флит. Нико није могао да изврда. Ето, дакле, том је г. Тома, Паук, почела је госпа Јела да чита лекцију, док је он седео на шамлици и гланица своје ципеле.

— Добро, добро, знам! — гунђао је Тома и клатио своју ћеваву која је личила на малу бојен-лампу.

— Кад би ти знао, не би ти говорила сваки час. Ето, јуче ти кажем понеси кишобран а ти ништа. А у подне си дошао као додола. А после ја платим цвоје!

— Данас ћу га, вала, понети иако је ведро као стакло!

И, заиста, када је у пола осам пошао, он понесе и кишобран. У канцеларији је био љут и све је искијала госпођица Зора, његова секретарица, нежна и лепа црнка. Када је пред подне по шести пут дрекнуо на њу без разлога, она јадница близну у плач а њему се сажали.

— Де, де, немој да слиниш! Шеф мора да грди иначе се не зна да је он ту. Немој бити на крају срца.

А Зора је плакала једнако. Што но веле, суза сузу стиже. Томи се заистински сажали па устаде од стола и поче да је теши. Наравно да се у једној тако деликатној акцији помагао и рукама и том приликом, на своје највеће изненађење, он констатова да госпођица Зора има врло нежне обрашиће и мека рамена. Дође му нешто топло око срца и он се раскрави и поче да је мази.

— Не плачи лудице! Па ја те волим! Очију ми, волим те. А ово што вичем то је онако, знаш да се Власи не сете. Знаш, да други не примете. Богами мислим на тебе. Ето, купио сам ти купус и ових дана ћу да узмем и угља за тебе...» При овим речима глас му је прелазио у шапат, јер се тренутно сетио да може његова Јела да сазна. А онда је обрао бостан.

— Па што ме толико грдите? — јејала је Зорица а Тома је нежно миловао по коси. Постепено се она смирила па се, као сунце кроз облаке, на њеним уснама појави и осмех. Док се у Томиној канцеларији ведрило напољу је било све облачније а око подне пљусну и киша. Зорица се већ смирила и са Томом уговорала да је пусти три дана дим гуланфера да се не зацоји у Пожаревац, код њене тетке паш и пропустиш прилику која је треба нешто да донесе и може да се јави...

— Каква прилика, какви бакчи! — гунђаја Боса и увија викала и Тома, галантно, понуди лере у косу. свој кишобран Зорици да је и спрати до куће. Наравно да и она зна шта је ред па зато позва младог сиромашка или ружног милионара?

— Ја сам сама, господине на-
челниче, не морате да се жени-
рате. Мајка ми је на путу и тако
се потрефило да сам сама...

Тома се мало скрећао и, на послетку, уђе. Није остао дуго, свега један сат али он зна своју Јелу.

— Где си ти? — ослови га она чим се појавио. Ручак се охладио а ја не могу да те чекам до увече.

— Знаш, буџет, па сам се за-
држала... — поче Тома да муча

— Какав буџет, какви бакрачи — развика је госпа Јела. Тражи-
ла сам те телефоном и они ми се

кажу да си изашао још пре два сата. Где си био?

— Па, ја, у министарству!
Знаш, била седница...

— Добро, добро а где ти је кишобран...

— Па ту је — каже Тома а нешто га пресече. Сети се он да је Зорица носила кишобран и да је стојао код ње на столу.

Ручали су на миру иако је госпа Јела стално фрката. После ручка она оде да рашири кишобран на тераси али се убрзо врати, зајапурена од љутине.

— Откуд пудер на амрелу? —

— Какав буџет, какви бакрачи

— развика је госпа Јела. Тражи-
ла сам те телефоном и они ми се

као да је попио целу тубу аспи-
рина.

Одједном госпа Јела приђе и поче га љушити.

— Где си био? Говори! Откуд

миришеш на јоргован?

— Па ја, био сам код бербе-

рина — лаже Тома а све дрхти.

— Какав берберин кад си необ-
ријан? — сикће Јела и драгаби
кишобран са терасе и поче да
лупа по Томи као да тресе по-
њаве.

Епилог овог трешења је био да
Тома више не носи кишобран а
место Зорице његов је секретар
јективни архивар Воја.

ДРУГАРИЦЕ...

Вида и Боса су две другарице из школе које је рат толико заближио да су постале нераздвојне. Боса је лепа и згодна а Вида је паметна. Као што видите њих две су се потпуно допуњавале. Обе су биле чиновнице у неком предузећу, па су по цео да нobile на послу а увече су кувале и спремале. Од плате се тешко живи али Боса је имала пуно каваљера који су се бринули да њих две не оскудевају. Од свих тих каваљера био је Ика адвокат најрвноснији. Доказио је скоро свакодневно и то увек натоварен. Намирнице, цвеће, слаткиши... Допадао се обеја али Вида је било сасвим за-
гријана. Зато је она на све мо-
гуће начине гледала да Боса у-
посли на другој страни да би
Ика могао само са њом да се за-
ними. У том циљу она је увек

Ики говорила да је Боса лакомислена и непостојана док је она сушта верност. Овај је то све саопштавао Боси и односи између две пријатељице били су све гори. До сукоба није дошло али је постепено нестајало оне срдачности. Једнога дана, дође и до објашњења.

— Слушај ти! — поче Боса — докле ћеш да ме оговараш. Мој хлеб једеш а туђу бригу водиш. Шта стално пуниш уши оном мамлазу...

— Кome мамлазу? — чуди се кобојаги Вида.

— Немој да се буниш! — Знаш добро на кога мислим. На Илију.

— Ja само радим за тебе. On je сиромах човек који живи од своје зараде а ти си лепа па није право да таква ружа увене само у рукама једног човека.

— Мани ти то измотавање већ ми кажи кратко и јасно шта хоћеш? — инервира се Боса.

— Xoћu брате да те ослободи! — дим гуланфера да се не зацоји у Пожаревац, код њене тетке паш и пропустиш прилику која је треба нешто да донесе и може да се јави...

— Каква прилика, какви бакчи!

— Не гунђај, него ми реци да ли би ти више волела лепог и знаш је ред па зато позва младог сиромашка или ружног милионара?

— Шта лупеташ којешта. От-
куд милионар може бити ру-
јан? — насмеја се Бога.

— Е, па зато ти не треба Ика —
рече Вида. Ја се занимам са
њиме јер нам он треба а ти гле-
дај своја после...

На томе се сврши ово објаш-
њење или Ика није хтео да се
занима са Видом, пошто је он
долазио због Босе, па једно ве-
че док је Вида била у кујни он
запити Босу ћоће ли да се уда
за њега.

Боса ово питање изненади.

Није га очекивала али када јој
Ика изјави да су његови роди-
тељи врло богати па ће она живи-
ти у благостињу, Боса се од-
лучи и пристаде.

Када Вида уђе у собу Ика у-
стаде па се театralno поклони:

— Дозволите, да вам претста-
вим моју вереницу.

Вида пребледе па у неверици

погледа у Босу. Онда се не мо-
где уздржати већ узвикну:

— А милионар?

— У томе је ствар да је Ика
милионар. — Одговори Боса.

и исприча Вида да је Ика за-
просио а он је устану да издр-
жава жену пошто су му родите-
љи богати.

Вида се прибра и приђе да им
честита али је кроз неколико
дана Ика почeo да добија ано-
нимна писма у којима се на ду-
гачко и широко описивао Босин
живот и разне авантуре. Он је
исправа бацао писма у ватру али
када је у једном посмо прочи-
тао да је Бора апотекар купио
Боси минђуше који и данао но-
си, он упита вереницу:

— Откуд ти те минђуше?

Босу изненади ово питање па
се узврда, туц-муц, и не знаде
шта да одговори, али јој Вида
притече у помоћ:

— То је поклон од једног ро-
ђака!

— А шта је тај рођак?

— Апотекар — одговори Боса
наивно.

Ика не буде ленј и поче се
распитивати о Боси. Мора да је
сазнао лепе ствари јер написа
Боси писмо да и не мисли да се
жени са њом пошто му она не
одговара.

Боса је била бесна. Два дана
је плакала од муке а Вида је
тешила:

— Не плачи будало! И шта ће
ти тај баљавац... Јео би ти ду-
шу са својом љубомором док си
још млада а када оствариш он
би те оставио и узио млађу. Не
брини се ти док сам ти ја ту.
Овакву верну другарицу никад
нећеш да нађеш.

Од тада се Боса потпуно пре-
пustila. Види која је удесила
живот тако да се Боса састаја-
ла са многим каваљерима а она
је стајала по страни, изиграва-
ла домаћицу и поштену девојку.
Живела је угодно и без бриге а
Боса је све више излазила на
глазу. Једног дана Виду запро-
си Перо порезник и она се уда-
де за њега... А када је Боса до-
ђе први пут у посету, Вид јој
рече:

— Извини Босо али ја не бих
желела да нам долазиш. Ово је
поштена кућа а ја се плашим за
мата мужа. Знам те каква си.

Боса прво побледе, после по-
зелене и само пљуну и оде.

РЕКЛАМНА

СПОРТСКЕ УСПОМЕНЕ

— Какав диван скок! То ме
подсећа на један добар ударец
ногом који сам добио од оца
кад сам био мали.

*

Учитељ: — Шта је било пре
постанка света?

Ђак: — Рат у висини.

ПРАТИ ГА СРЕЋА

Јовановић има невероватну
срећу у картању.

— Заиста!...

— Да... Још га ниједном ни-
су ухватили у „паковању“.

*

НЕМА РАЗЛОГА

Шта! Опет си пропушио? Ко-
лико се сећам, теби је лекар за-
бранио пушчење?

— Јесте, али синоћ је тај лек-
кар умро.

МИЛОСКЕ
Анекдоти

Један глумац из провинције
био је једном претстављен
Вернер Краусу. Овај је одмах
шчепао прилику и почeo да
прича о себи:

Када се налазим на позор-
ници, ја заборавим све око
себе. Свој глас чујем као не-
ко удаљено звоно. Осећам,
као да лебдим у ваздуху, —
у једном другом свету. Мож-
ете ли да замислите? Све
око мене нестаје, гледалиште
нестаје, публика нестаје...

И још како Вас разумем,
одговори Вернер Краус, —
врло добро Вас разумем.

Добио га на каршама

Хајнрих Георг је једном у
гардероби Шилеровог позо-
ришта чекао на свога бер-
берина, који га већ девет година
свако вече пре шминкања
брија.

Тачно у одређено време не-
ко је закуцао на врата.

— Напред.

Један непознати човек ула-
зи, клања се учтиво, скида
свој капут и отвара један ко-
ферчић.

— Шта жelite? Упита га из-
ненађено Георг.</p

СА СВИХ СТРАНА

МОГУЋЕ ЈЕ

— Зар је могуће да сте данас однели Брића у болницу!... Па још јуче сам га видео са једном лепом плавушом.

— И његова жена га је видела.

НОВЕ КЊИГЕ

ЗДИПКО КРАДИЋ — Како ћемо лако доћи до паре — 1943 Пожаревац.

Ова корисна књига, плод десетогодишњег рада, на један врло леп и интересантан начин износи најновији научни метод за лако стицање паре. Књига је пуна лепих фрагмената из живота самог аутора, тако да се чита са великом интересовањем и језом у телу. На крају књиге писац је дао око десет савета за лако стицање новца гарантујући успех (затвор и робију). Пошто је књига скоро разграбљена треба је одмах наручити код писца. Дом лепих уметности, челија 12, Пожаревац.

*

ПОСЛУШКО ПАПУЧИЋ — Срећан брак.

Ова књига претставља техничко-литературну новину. Пишица је подељена на два дела који се састоје од слика и фотографија. Први део нам у најгрознијим сликама претставља брак у коме се муж не држи једног и јединог ауторовог савела, а други претставља, обратно, у најружничаштим сликама и фотографијама по најновијем «Колор» систему породицу у којој се муж држи горепоменутог савела. На листу који је у средини и који дели та два дела књиге отштампано је златним словима: «Слушај своју жену».

*

УДАРКО НОКАУТ-«РАЗБИНОС» — Балада о разбијеном носу — Београд 1943 Изд. Удружења боксера-књижевника.

Млади песник по први пут објављује своје песме. Он једном ингениозном суптилношћу трансформира материјално и сублимно идеално. Његови стихови трепереле као нос из његове баладе. Они су, може се рећи, писани крвљу разбијеног носа, и зато стихови изазивају у нама државо треперење молекула. Верујемо да ће млади песник брзо пробити себи пут својим талентованим песничама, овај, хтедох рећи песмицама, и убрзостати у прве редове наше новије песничке генерације.

ОБЛИГАТИНЕ ЛАЖИ

Попио сам свега једну лјуту

*

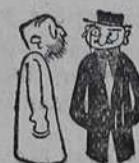
Ја иначе не волем много масна јела

*

— Што! — Ја нисам егоиста. Нека и други живе!

*

— Ми се боримо за ослобођење европских народа. Зато се и боримо у заједници са Совјетима.

СКУПОЋА

— Вери, зар се још увек дружиш с оним старкељом! Значи не волиш ме више?

— Њути, богати Љубче, то је додатак на скупоћу!

*

ДЕЦА ХХ ВЕКА

ОЂЕ ТО!

Мали Јеша крао јабуке из комишијског воћњака. Наишао комишија па, видећи Јешу ва високој грани, запитаће га:

— Шта ћеш ту, Јешо!

— Сад сам баш пао из авиона, да не беше јабуке зло бих се провео!

*

НЕ РАЗУМЕЈУ СЕ

Сељак: — Да ли могу да видим господина директора!

Служитељ: — Жао ми је пријатељу, али господин директор да- нас не прима.

Сељак: — Па ја му ништа ни- сам ни донео.

ПРВИ ПАЦИЈЕНТ

— Господине докторе, па ви сте сасвим поцрвенили...

ИНТЕРЕСАНТНО

ВРЛО АКТУЕЛНО

ЗАХТЕВАЈТЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА
ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

	Дин.
1 А. Е. Јохан	80.—
2 Пол Мусе	100.—
3 Свен Хедин	70.—
4 Колин Рос	100.—
5 Линклејтер Ерик	100.—
6 Г. Вирзинг	50.—
7	12.—
8	20.—
9	12.—
10	5.—
11 Џемс Берглинд	40.—
12 Ерлинг Бахе	60.—
13	12.—
14 Конрад Барч	30.—
15 Јохан Лерс	6.—
16	30.—
17 Мартин Пазе	50.—
18 Џон Емери	20.—
19 Ф. Хартнагел	70.—
20 Вегециус	50.—
21	6.—
22 Георг. Павловић	40.—
23	36.—
24 А. Ф. Бориес	15.—
25 Винстон Черчил	30.—
26 Т. Х. С.	6.—
27	20.—
28 Вилхелм Шајдер	40.—
29 Лудвиг Штрац	40.—
30 Х. Г. фон Цо- белиц	50.—
31 Р. Кравченко	25.—
32 Курт Криспиен	15.—
33	4.—
34 А. В. Кригер	15.—
35 Ханс Михаел	15.—
36	12.—
37 Курт Ридл	12.—
38 Др. В. Хофман	12.—
39 Ј. Р. Георге	40.—
40 Ханс Дитмер	8.—
41 Х. Баке	10.—
42 Х. Х. Болер	10.—
43 Лидија Рајмер	10.—
44 Др. Х. Бенте	10.—
45	10.—
46	10.—
47 Валтер Херберт	12.—
48 Е. Моравац	4.—
49	5.—
50	20.—
51	10.—
52	8.—
53	15.—
54 Ханс Стен	50.—

Ако Ваша књижара жељену књигу нема, можете исту набавити непосредно од издавача:

„ПРОСВЕТНА ЗАЈЕДНИЦА“

Београд, Косовска 39/III — Тел. 24-822.

ВРЛО АКТУЕЛНО

ИНТЕРЕСАНТНО

ЧИКАНСКИЕ

Се с ти

Свиленку: Брбљање је сребро а брњица је злато.

* *

Немирку: Лепо вели народна пословица. Больје с миром него с чиром. До душе ти си избегао чир али си добио — чворугу.

* *

Сањалици: За вас би требао један будилник јер сте, господине мој, претерали са спавањем.

* *

Сатири: Пошто су нам све корпе пуне, то обустави сарадњу.

НЕСПОРАЗУМ

Газдашу: Лепо је, то послати једног сина лево а другог десно али опет пази да не треснеш о — земљу.

Моја тетка живи потпуно без меса.

И моја такође, већ годинама је само кожа и кост.

Питао сељак варошанина: Што сте тако крињуби и блиједи у образу?

— Од велике мудрости! — Богате док се мудри надмудрују луди се науживају.

* *

Гонио Ера у врећама лонце на кобили па га упитали: Шта то гониш, Еро? — Ако се самар с врећама превали онда ништа.

* *

Питао исповедник грешнику: Кад ћеш се већ једном оставити грехова? — Што младост навиче, то старост одвиче.

Питали учена човека ко се нај-

више цару весели? — Нико више од ове двојице: луди и лакоми.

* *

Питао дуб трску: Зашто се тако и болјему и горему од себе поклањаш?

— Казаћу ти онда кад ти корјен са свим жилама према сунцу видим.

* *

Питала жена мужа: Чија је и где кожа најтврђа? — Код лудога мужа на глави и код лажњивца на образу.

* *

Тврдица питао свог синчића: Зашто ниси овде ставио тачку на свою „ј“? — Па зар ми ти сам ниси препоручио где год могу да штедим мастило.

* *

Питала мајка ћерку: Ноћеш ли узети стара богата или млада сиромаха? — Ја нано, најволијем обојицу да не буде криво ни њима ни мени.

Стар удовац питао дјевојку: Оћеш ли ме дјевојко узети за мужа? — Ја имам код куће и оца и дједа, не требаш ми ти!

* *

Питали Св. Јована Златоуста: Који су ти људи најмрскији? — Богат немилостив, сиромах гордељив и стар блудник!

* *

Питале жене, на неком прелу, људе: Шта је код вас најскупље? — Све за образ а образ ви зашта! А код вас жена? — Све за језик а језик ни зашта!

* *

Невин човек

— Дакле опет си разбио неком главу? Зар не видиш да је свему томе крива ракија?

— Добро је што знаете ко је крив, господине судија, бар нећете мене осудити!

гостира Ђока, појавиће се Паја.
Маминој мази: Најбоља собна гимнастика је претакање купуса и прање веша.

* *

Цани: У животу се често дешава да онда кад се нешто жели то нема а после када има све, не може да се покаже.

* *

Лоли: Крем се на прави код куће већ код косметичара јер ако бих вам дала рецепт преко листа шта да раде они који са тиме тргују.

* *

Стани: Када је тако компликован случај да Ви сами не знаете ко је отац детету, како ћу ја знати чак одавде.

Тражите код свих продаваца
новина и трафика, нови
илюстровани стри-
повани забавни
лист у боји

**МАЛИ
ЗАБАВНИК**

ЧИКАШКИ РАЗГОВОРИ

— Бил ми пише да је боље послове правио у Чикагу него што сад прави у Италији.

— Гле, а, ја знам да ти је послао једну лепу уметничку слику.

— О јес, али док је био у Чикагу он ми је са једним револвером набавио ауто, а сад има топ, па ми је послао само слику. Где је ту херојство.